T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019 / 629
KARAR NO : 2019 / 731
KARAR TR : 25.11.2019

ÖZET : Olumlu görev uyuşmazlığı çıkarma başvurusu üzerine, Uyuşmazlık Mahkemesinin idari yargıyı görevli kılan ve kesin olan kararı sonrasında, aynı görev uyuşmazlığının bu kez 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi kapsamında, doğrudan başvuru yoluyla Uyuşmazlık Mahkemesi önüne yeniden getirilebilmesi imkanı bulunmadığından, BAŞVURUNUN REDDİ GEREKTİĞİ hk.

K A R A R

Adli Yargıda:
Davacılar : 1- K.T.
2- Ke.T.
3- B.T.İ.
Vekili : Av. E.K.T.
Davalı : Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. M.S.
İhbar Olunan : Mamak Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. Leyla Demirel
İdari Yargıda :
Davacı : Ke.T.
Vekili : Av. Ko.T.
Davalı : Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. Elif Yıldız

O L A Y :A) 1-Davacılar 1- K.T., 2- Ke.T., 3- B.T.İ. vekili, müvekkillerinin Ankara İli, Mamak İlçesi, Üreğil mevkiinde kain, 50189 Ada, 4 Parsel sayılı taşınmazın hissedar olarak malikleri olduğunu, söz konusu taşınmazın imar planında tamamı üzerinden TEDAŞ tarafından yüksek gerilim hattı geçirildiğini, kalan kısmının da imar açısından kullanılamaz durumda olduğunu ileri sürerek, fazlaya ilişkin her türlü talep ve dava hakkı saklı kalmak kaydıyla şimdilik 6.498,00 TL tazminatın yasal faiziyle birlikte tahsili istemiyle Türkiye Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi Genel Müdürlüğüne karşı, 23.10.2012 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır. Dava daha sonra Mamak Belediye Başkanlığına da ihbar olunmuştur.

2-Davalı idarelerden TEDAŞ vekilince savunma dilekçesinde, dava konusu Ankara İli, Mamak İlçesi, Üreğil Mahallesi, 50189 ada, 4 parsel üzerinden Başkent ELEKTRİK Dağıtım A.Ş. işletmesinde bulunan şirketlerine ait Çankaya II TM – Kayaş II TM ENH geçmekte olup, bu hattın kamulaştırma işlemlerine Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının 2.4.1990 tarih ve 687-3073 sayılı yazısı ile onaylanan kamulaştırma planlarına göre, mülga TEK Yönetim Kurulundan alınan 18.4.1990 tarih ve 21-320 sayılı karar ile başlanıldığı, bu kapsamda söz konusu hattın isabet ettiği taşınmazların şirketleri adına tapuda tescil işlemlerinin yapıldığı belirtilmiş, birinci celsede de görev itirazında bulunulmuştur

3- Mamak Belediye Başkanlığı vekili de, süresi içinde verdiği dilekçede özetle, taşınmaza fiilen el atılmadığını, taşınmazın imar planında enerji nakil hattı koruma bandı içinde "park" kullanımında kaldığını, imar planına dayalı olarak açılan tazminat davalarının görüm ve çözüm yerinin idare mahkemeleri olduğunu ileri sürerek görev itirazında bulunmuştur.

4- Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi: 19.3.2013 gün ve E:2012/517 sayı ile, görev itirazının reddine karar vermiştir.

5- Davalı TEDAŞ Genel Müdürlüğü vekili idari yargı yararına olumlu görev uyuşmazlığı çıkartılması yolunda süresi içinde verdiği dilekçesi üzerine, dosya örneği Danıştay Başsavcılığına gönderilmiş; Danıştay Başsavcısı; davacıların paydaşı olduğu 50189 ada, 4 parsel sayılı taşınmazın üzerinde, davalı idareye ait enerji nakil hattının bulunduğu, bu hatta ilişkin kamulaştırmaların 1990 yılında başladığı ve hat güzergahında kalan 144, 120 ve 121 parsel sayılı taşınmazların kamulaştırma işlemlerinin tamamlanarak davalı idare adına tescil işlemlerinin gerçekleştirildiği, davacıların paydaşı olduğu kadastral 115 sayılı parselin hat güzergahına isabet etmemesi nedeniyle bu taşınmaza ilişkin herhangi bir kamulaştırma işlemi tesis edilmediği gibi, bu tarihten sonra davalı idarenin anılan bölgede herhangi bir işlemi veya eyleminin bulunmadığı, ancak, uyuşmazlığa konu parselin de bulunduğu alanda Güneydoğu Ankara Kentsel Gelişme Alanı I. Etap imar Planının Mamak Belediye Meclisinin 05.06.2009 günlü, 448 sayılı kararı ile uygun bulunarak, Ankara Büyükşehir Belediye Meclisinin 17.07.2009 günlü, 1654 sayılı kararı ile onaylandığı, bu planda enerji nakil hattının bulunduğu alanın park alanı olarak belirlendiği, plan uyarınca yapılan parselasyon işlemi sonucunda da bu bölgede 50189 ada, 4 sayılı parselin oluşturulduğu ve davacıların 115 sayılı parseldeki paylarına karşılık anılan parselden davacıların her birine 722 m2 pay verildiği anlaşılmakla, davacıların zararının davalı idarenin taşınmaza el atmasından değil, belediye tarafından

yapılan imar uygulamasından kaynaklandığı sonucuna varıldığı; idari işlemlerin, idari makam ve mercilerin idari faaliyet alanında idare hukuku çerçevesinde, tek taraflı irade açıklamasıyla hukuk aleminde sonuç doğuran kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tasarruflar olduğu; 3194 sayılı İmar Kanunu'nun "Arazi ve arsa düzenlemesi" başlıklı 18'inci maddesi uyarınca tesis edilen imar uygulaması işlemleri, tanımı yapılan idari işlemlerden olduğundan; imar uygulamasından kaynaklanan zararın tazminine yönelik olarak açılan bakılmakta olan davanın, 2577 sayılı Kanunun 2'nci maddesinde yer alan tam yargı davaları kapsamında idari yargı yerinde görülmesi gerektiği, bu nedenle 2247 sayılı Yasanın 10. maddesi uyarınca olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına ve dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

6-Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü; 04.06.2013 gün ve E:2013/882, K:2013/1017 sayı ile; imar planı ve buna dayalı imar uygulaması sonucunda uğranılan zararın tazminine yönelik bulunan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b maddesinde yer alan "İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları" kapsamında idari yargı yerince çözümlenmesi gerektiğinden bahisle; Danıştay Başsavcısı'nın başvurusunun kabulü ile, davalı TEDAŞ vekilinin görev itirazının Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesince reddine ilişkin kararın kaldırılmasına, oy birliği ile kesin olarak karar vermiştir.

7- ANKARA 3.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 21/11/2013 gün ve E:2012/517, K:2013/646 sayı ile, "İmar planının uygulaması sonucu uyuşmazlığa konu parselin imar planında enerji nakil hattı koruma kuşağının altına isabet ettiği için park alanında kaldığı, taşınmaza idarece fiilen el atılmadığı, kamulaştırmasız el atma nedeni ile taşınmazın bedelinin ödenilmesi gerektiğinin iddia edildiği, davanın konusunun davalı idarece 3194 sayılı Kanun uyarınca kamu gücü kullanılarak tek yanlı irade ile yapılan imar planlarında yer alan davacının hissedar olduğu taşınmazın bedelinin tazminine ilişkin olduğu, belirtilen bu duruma göre imar planı ve buna dayalı imar uygulaması sonucunda uğranılan zararın tazminine yönelik bulunan davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunun 2/1-b maddesinde yer alan "idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları," kapsamında idari yargı yerinde çözümlenmesi gerekir.

6487 sayılı Kanun ile değişik 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun geçici 6.maddesi, uyuşmazlığın uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak suretiyle veya ilgili kanunların uygulaması ile tasarrufu kısıtlanan taşınmaz hakkında olduğu, dava konusu taşınmaza idarece fiilen el atılmadığı anlaşılmakla davanın çözümünde idari yargı mercileri görevli olduğundan iş bu davanın yargı yolu caiz olmadığından reddine karar vermek gerekmiş ve aşağıdaki hüküm tesis edilmiştir.

HÜKÜM:Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Yargı yolu caiz olmadığından davanın usulden REDDİNE…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

B)1-Davacılardan K.e.T. vekili bu kez, müvekkilinin hissedarı olduğu, Ankara İli, Mamak İlçesi, Üreğil mevkiinde bulunan 50189 ada 4 parsel sayılı taşınmazın, davalı idarece kamulaştırma işlemi yapılmaksızın yüksek gerilim hattı geçirildiği, kalan kısmın ise imar açısından kullanılamaz durumda olduğundan bahisle, kamulaştırmasız el atma bedeli olarak 162.450,00-TL tazminatın dava tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel Müdürlüğüne karşı idari yargı yerinde 20.3.2015 tarihinde dava açmıştır.

2-Ankara 3.İdare Mahkemesi, bağlantı nedeniyle 29.5.2015 gün ve E:2015/558, K:2015/926 sayı ile dosyayı Ankara 6.İdare Mahkemesine göndermiştir.

3- Ankara 6.İdare Mahkemesi: 18.9.2015 gün ve E:2015/1931, K:2015/1357 sayı ile, "(…)Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde, dava konusu uyuşmazlıkla aynı konuda tazminat davası açıldığı, Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 21.11.2013 tarih ve E:2012/517, K:2013/646 sayılı kararı ile; davanın görev yönünden reddine karar verildiği, anılan kararın ise, 10.02.2014 tarihinde kesinleştiği, ancak, Mahkememiz nezdinde 10.02.2014 tarihinden itibaren 30 gün içinde dava açılması gerekirken bu süre geçirildikten çok sonra 13.03.2015 tarihinde bakılmakta olan iş bu davanın açıldığı anlaşıldığından, süre aşımı nedeniyle davanın esasını inceleme olanağının bulunmadığı" gerekçesiyle 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-b maddesi uyarınca davanın süre aşımı yönünden reddine karar vermiş; bu karar temyiz edilmiştir.

4- Danıştay Altıncı Dairesi; 1.6.2017 gün ve : 2016/13066, K:2017/4448 sayı ile, "(…)davacı tarafından ilk olarak 23.10.2012 tarihinde Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesinde kamulaştırmasız el atma nedeniyle tazminat istemiyle dava açıldığı, çıkartılan olumlu görev uyuşmazlığı sonucu Uyuşmazlık Mahkemesince uyuşmazlığın görüm ve çözüm yerinin idari yargı olduğuna karar verildiği, ardından Mahkemenin 21.11.2013 tarihli, E:2012/517, K:2013/646 sayılı kararı ile davanın görev yönünden reddine karar verildiği, anılan kararın 10.02.2014 tarihinde kesinleştiği, bunun üzerine 20.03.2015 tarihinde ise bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlıkta, davacının asliye hukuk mahkemesinde açtığı davada verilen kararda; ne kadar süre içerisinde, idari yargıya başvurması gerektiği yönünde bir açıklamaya yer verilmediği gibi, davacı tarafından taşınmazın kısıtlılık hali giderilmediği iddiasıyla dava açıldığından, süregelen zararın varlığı halinde, idari eylem veya işlem daha önce öğrenilmiş olsa bile, kısıtlılık hali devam ettikçe dava açma süresinin geçmeyeceğinin kabulü gerekir.

Bu durumda, asliye hukuk mahkemesince verilen kararın kesinleştiği tarihten itibaren 30 günlük süre içerisinde dava açılmadığından bahisle davanın süre aşımı yönünden reddi yolunda verilen temyize konu kararda hukuki isabet görülmediği" gerekçesiyle Ankara 6. İdare Mahkemesince verilen 18/09/2015 tarihli, E:2015/1931, K:2015/1357 sayılı kararın bozulmasına karar vermiştir.

5-Bozma sonrasında dosya Ankara 6. İdare Mahkemesinin E:2017/3285 sayılı esasına kaydedilmiştir.

6-Öte yandan, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 5.İdari Dava Dairesi; 28.2.2018 tarihli, E:2018/201, K:2018/306 sayılı Bağlantı Kararıyla; davacılar Bilge İkizler ve K.T. vekili tarafından Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş.ne karşı Ankara 14.İdare Mahkemesinde E:2018/171 sayısına kayden açılan davada bağlantı bulunduğu gerekçesiyle, davalara bakmak üzere Ankara 6. İdare Mahkemesinin yetkili kılınmasına karar vermiştir

7-ANKARA 6.İDARE MAHKEMESİ; 9.9.2019 gün ve E:2017/3285 sayı ile, "(…)Dosyanın

incelenmesinden, Mahkememizin 05/04/2019 tarihli ara kararına verilen cevapta, dava konusu 50189 ada, 4 parsel sayılı taşınmazda TEDAŞ'a ait elektrik direklerinin bulunduğunun bildirildiği, taşınmazın bir başka hissedarı olan Yüksel Şahin tarafından kamulaştırmasız el atmadan kaynaklanan tazminat talepli Ankara 23. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açılan davada, anılan Mahkemenin 13.10.2015 tarih ve E:2013/352, K:2015/440 sayılı kararı ile kişinin hissesi oranında tazminata hükmedildiği, bu kararın Yargıtay 5. Hukuk Dairesi'nin 20/11/2018 tarih ve E:2016/23460, K:2017/20491 sayılı kararı ile düzeltilerek onandığı ve kararın kesinleştiği, bu durumda dava konusu Ankara İli, Mamak İlçesi, Üreğil Mevkiinde bulunan 50189 ada, 4 parsel sayılı taşınmaza ilişkin hem hukuki el atmanın hem de fiili el atmanın birlikte bulunduğu anlaşılmaktadır.

Bu durumda, uyuşmazlık konusu taşınmazın bir kısmına fiilen elektrik direği (nakil hattı) yapılmak suretiyle kamulaştırmasız el atılması ve taşınmazın bir kısmına ilişkin fiili bir el atma olduğu takdirde taşınmazın bütünü açısından el atmadan söz edilebileceğinden, başka bir ifadeyle taşınmazın bir bütün olarak düşünülmesi ve el atmanın varlığı halinde taşınmazın tamamı açısından el atmanın varlığı kabul edilerek buna göre değerlendirilmesi gerektiğinden, el atmadan doğan zararın tazminine yönelik olan davanın, haksız fiillere ilişkin özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girmektedir.

Nitekim, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 11/04/2016 tarih ve E:2016/160, K:2016/207 sayılı kararı da bu yöndedir.

Mahkememizin işbu dava bakımından görevsiz olduğuna ilişkin kanaat ile birlikte, bakılan davaya ait uyuşmazlığın ilk olarak Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin E:2012/517 sayılı dosyasında kayden işlem görmeye başladığı, açılan davanın 21/11/2013 tarih ve E:2012/517, K:2013/646 sayılı karar ile "yargı yolu bakımından reddedilerek", davada İdari yargının görevli olduğuna hükmedildiği görüldüğünden, gelinen aşamada ortaya çıkan olumsuz görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması gerekmektedir.

Bu durumda, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesinde ifadesini bulan hükümler çerçevesinde görevli yargı yolunun belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvuru yapılması gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, İdari yargı yolunun görevsiz olduğu kanaatine ulaşılan işbu davada, görevli olan yargı yerinin belirlenmesi amacıyla dava dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca Uyuşmazlık Mahkemesi'nce bu konuda bir karar verilinceye kadar işbu davanın incelenmesinin ertelenmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 25.11.2019 günlü toplantısında: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın başvurunun reddi yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Ankara İli, Mamak İlçesi, 50189 ada, 4 parsel sayılı, davacıların paydaşı olduğu taşınmazın üzerinden davalı idarece yüksek gerilim hattı geçirildiği, kalan kısmının da imar açısından kullanılamaz durumda olduğu belirtilerek, taşınmaza el atılması nedeniyle bedelinin ödenmesine hükmedilmesi istemiyle açılmıştır.

Adli yargı yerinde üç davacının birlikte dava açtığı; idari yargı yerinde ise davacıların ayrı ayrı dava açmalarına karşın bağlantı kararı verilerek davaların birleştirilmesi yoluna gidildiği gözetildiğinde; adli ve idari yargı yerlerinde tarafların aynı olduğu, en azından davacılardan K.e.T. açısından olumsuz görev uyuşmazlığı doğmasının koşullarının oluştuğu söylenebilir ise de;

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 1. Maddesinde; "Uyuşmazlık Mahkemesi; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli ve idari[(2)] yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkemedir.

Özel kanun uyarınca hakeme başvurulmasının zorunlu olduğu hallerde, eğer hakemlik görevi hakim tarafından yerine getirilmiş ise bu merci, davanın konusuna göre, yukarıdaki fikrada yazılı adli veya idari yargı mercilerinden sayılır. " şeklindeki düzeleme ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin farklı yargı kolları arasında ortaya çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin şekilde çözmeye yetkili yüksek bir yargı organı olduğu açıkça belirtilmiştir.

Aynı Kanun'un 29. Maddesinde; "(Değişik: 2/7/2018 – KHK-703/183 md.) Uyuşmazlık Mahkemesinin kararları kesindir. Başkanın uygun göreceği kararlar Resmî Gazete'de yayımlanır." denilmek sureti ile de kararların kesinliği bir kez daha vurgulanmıştır.

Söz konusu görev uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesi'ne yargılamanın her aşamasında gecikmeksizin gelebilmesi amacı ile aynı kanunun 10. Maddesinde Olumlu Görev Uyuşmazlığı Çıkarma usulü, 14. Maddesinde Olumsuz Görev Uyuşmazlığı usulü, 17. Maddesinde Olumlu Görev Uyuşmazlığı usulü, 19. Maddesinde Yargı Merciilerinin Görev Uyuşmazlığının Giderilmesi İstemi İle Başvurabilmesi usulü ve 20. Maddesinde de Temyiz İncelemesi Yapan Yargı Merciilerinin Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvuru usulü düzenlenmiş, bu şekilde göreve ilişkin uyuşmazlığın yargılamanın her safhasında ve gecikmeksizin kesin şekilde sona erdirilmesi amaçlanmıştır.

2247 sayılı Kanun'un 10. Maddesinde; " Görev uyuşmazlığı çıkarma; adli ve idari[(3)] bir yargı merciinde açılmış olan davada ileri sürülen görev itirazının reddi üzerine ilgili Başsavcı veya Başkanunsözcüsü tarafından görev konusunun incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesinden istenmesidir.

Yetkili Başsavcı veya Başkanunsözcüsünün Uyuşmazlık Mahkemesinden istekte bulunabilmesi için, görev itirazının, hukuk mahkemelerinde en geç birinci oturumda, (…) [(3)] idari yargı yerlerinde de dilekçe ve savunma evresi tamamlanmadan yapılmış olması ve yargı yerlerinin de kendilerinin görevli olduklarına karar vermiş bulunmaları şarttır.

Görev itirazının yargı merciince yerinde görülerek görevsizlik kararı verilmesi halinde, görev konusunun

Uyuşmazlık Mahkemesince incelenebilmesi, temyizen bu kararın bozulmuş ve yargı merciince de bozmaya uyularak görevli olduğuna karar verilmiş bulunmasına bağlıdır.

Uyuşmazlık çıkarma isteminde bulunmaya yetkili makam; reddedilen görevsizlik itirazı adli yargı yararına ileri sürülmüş ise Cumhuriyet Başsavcısı, idari yargı yararına ileri sürülmüş ise Danıştay (…)[3] Başkanunsözcüsüdür. " denilmek sureti ile, yetkili Başsavcılıklar tarafından çıkarılacak görev uyuşmazlığına ilişkin kurallar ortaya konulmuştur.

Dava konusu olayda da, davacılar vekili tarafından adli yargıda açılan ilk dava sırasında davalı tarafça ileri sürülen, davada idari yargının görevli olduğu yönündeki itiraz, Asliye Hukuk Mahkemesince reddedilmiş ve bunun üzerine davalı vekili tarafından 2247 sayılı Kanun'un 10. maddesi uygulanmak sureti ile, görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Danıştay Başsavcılığına gönderilmesi talep edilmiş, Danıştay Başsavcısı tarafından da söz konusu müracaat uygun bulunarak dava konusu olayda idari yargı mercileri yararına olumlu görev uyuşmazlığı çıkartılmıştır. Başvuruyu usule uygun bulan Uyuşmazlık Mahkemesince de dava konu olayda idari yargının görevli olduğuna kesin ve bağlayıcı şekilde karar verilmiş ve görev uyuşmazlığı bu şekilde nihai olarak sonuçlandırılmıştır.

Hal böyle iken, Ankara 6.İdare Mahkemesinin; 9.9.2019 gün ve E:2017/3285 sayı ile, 2247 sayılı Yasanın 19.maddesi uyarınca yaptığı başvuru kararı, 2247 sayılı Kanun'un 1,10 ve 29. Maddeleri gereğince kesin ve bağlayıcı olan Mahkememizin 04.06.2013 gün ve E:2013/882, K:2013/1017 sayılı kararına aykırıdır. Aynı taraflar arasında aynı konuya ilişkin olarak verilmiş ve görev uyuşmazlığını nihai şekilde sonlandıran Mahkememizin belirtilen kararı mevcut iken, aynı davada ikinci kez inceleme yapılması ve tekrar karar verilmesi mümkün değildir.

Diğer bir deyişle, Uyuşmazlık Mahkemesinin olumlu görev uyuşmazlığı çıkarma başvurusu üzerine idari yargıyı görevli kılan ve kesin olan kararı sonrasında, aynı görev uyuşmazlığının bu kez 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi kapsamında, doğrudan başvuru yoluyla Uyuşmazlık Mahkemesi önüne yeniden getirilebilmesi imkanı bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca Ankara 6.İdare Mahkemesinin, 9.9.2019 gün ve E:2017/3285 sayılı başvurusunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç :2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca Ankara 6.İdare Mahkemesinin, 9.9.2019 gün ve E:2017/3285 sayılı BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 25.11.2019 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Aydemir	Nurdane	Ahmet
TUNÇ	TOPUZ	ARSLAN